

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X.

ZATURDAG den 16den FEBRUARY, 1822.

N. 7.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.

LOTERY.

DE Prijzen en Premien, die op de onderstaande Nummers zijn gevallen, zullen betaald worden op aanstaande Woensdag, zynde den 20sten February 1822, op de Lotery Kantoor volgens Plan, als ook op die zelve dag zal het Fournissement van de Tweede Classe beginnen, zoo verzoekt de ondergeteekende aan het Publiek, om zoo spoedig als het mogelijk is te komen Fournieren, om aan de ondergeteekende in staat te stellen spoedig de Tweede Classe te kunnen trekken, te wisten:

No.	Prijzen	Prem.	No.	Prijzen	Prem.
151	Ps. 4	Ps 5 0	1031	Ps. 4	
272	7		1358	4	
620	4		926	7	
1157	5		1275	5	
597	5		1375	4	
575	4		1318	5	
293	5		1223	5	
1495	4		427	4	
1397	4		918	5	
1081	5		287	5	
297	5		781	7	
1007	4		1043	5	
546	5		370	4	
184	7		869	5	
1141	5		252	4	
1350	5		505	4	
511	4		167	4	Ps 7 4
1497	15		471	100	7 4
788	4		529	5	
889	4		1332	4	
1247	5		431	4	
1056	5		1241	4	
1220	4		1227	4	
1052	4		1464	5	
6	4		519	5	
1030	5		106	4	
23	4		7	4	
174	5		499	4	
637	4		823	5	
97	5		959	4	
973	7		79	50	
280	7		946	25	
190	7		381	4	
24	5		835	4	
149	4		880	4	
1221	5		883	7	
1341	5		745	4	
186	4		1240	4	
1338	5		985	4	
629	4		464	4	
135	5		641	5	
101	5		1417	7	
1447	4		690	4	
765	5		342	4	
899	4		513	4	
1383	5		591	4	
47	5		956	4	
275	7		45	4	
1230	4		455	5	
1382	5		218	5	5 0

S. S. DELVALLE.

Hoofd Ontvangers Kantoor, 14den Feb. 1822.

IEDER WACHT ZICH VOOR SCHADE.

AL de genen die nog aan de Koloniale Kas verschuldigd zijn Hoofd en Familie Gelden — Interest der Een Percent Kaapvaarts Kas — Belasting op de Geusurpeerde Gronden — Recognitie Gelden van In en Uitgevoerde Goederen over het laatst verlopen Jaar, en vervallene Adsignatien voor gekochte Producten, worden door den ondergeteekende mits deze vriendelyk aangemaand en des noods gewaarschouwd, om de door hen verschuldigde rekeningen voor gemelde landsmiddelen, enz. vóór of uiterlyk op den 28sten dezer maand te komen afbetalen, ongezien al de vorderingen van dit Kantoor over het verloopene Jaar, op den eersten Maart aanstaande, zonder enige verdere inschikelykheid, ter geregtelyke invordering aan den Heer Raad Fiscaal zullen worden ter hand gesteld.

De Hoofd Ontvanger,

C. L. VAN UYTRECHT.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ-

LAAR, Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zee-magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Minister voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien, by resolutie van den 18den October 1821 No 1-52, ons gemagtigd heeft om de solemnisatie der huwelyken door de in deze kolonie bevoegde civile autoriteiten te doen geschieden, op den voet, waarop zulks in het Moederland gebruikelijk is met vrylating echter aan allen die dit verkiezen mogten, hun huwelyk, doch eerst daarna, godsdienstiglyk te doen inzegenen door den Leeraar der gemeente tot welke zy behooren.

Is dienvolgens, goedgevonden en verstaan te gelasten, zoo als hierby gelast wordt: dat, voortaan alle huwelyken van personen die op dit Eiland Curaçao of op de onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba woonachtig zyn, tot welke gemeente dezelve ook mogen behooren, door de in deze kolonie bevoegde Civile autoriteit, namelijk: de Raad van Politie alleen, op den voet waarop zulks in het Moederland gebruikelijk is, moeten worden gesolemniseerd, na dat de vereischte aantekeningen, tot afkondiging der geboden, ter Secretary van den voormelden Raad van Politie, in gevolge de bestaande wetten, zullen zyn gedaan; zullende echter aan allen vrystaan om hun huwelyk na dat hetzelfde op de hierin bepaalde manier zal zyn gesolemniseerd, door den Leeraar der gemeente tot welke zy behooren, godsdienstiglyk te doen inzegenen.

Gedaan op Curaçao den 12den February 1822, het negende jaar van Z. M. regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec. Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Curaçao dato utsupra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

UIT DE UTRECHTSCHÉ COURANTEN.

Konstantinopel, 10den Nov.—Er heeft eene groote verandering in het ministerie en in het bestuur der provincien plaats gehad. De minister van buitenlandse zaken, de Reis-Effendi, is afgezet en naar Sivas in Klein Azie verbannen.

Uit Moldavie zyn vele opstandelingen, welke by de inneming van het klooster Sekka zyn gevangen gemaakt, alhier aangekomen. Gisteren middag zyn er 32 hunner in de straten der stad onthoofd; hun opperhoofd kapitein Formaki is in de voornaamste straat van Pera (welke alleen door Christenen bewoond wordt) ter dood gebracht.

De Kapitan Bey, welke de vloot op de kusten van Albanie kommandeerde, is eergisteren, vergezeld van twee scheeps kapiteins, van de Dardanellen, over land, alhier aangekomen. De Porte heeft hem herwaarts ontboden, om verslag te doen van de magt der Grieken en van de plaats gehad hebbende zeegevechten. Den 22sten October is de Ottomanische vloot in de Dardanellen teruggekomen; men heeft van hier veel timmerhout, ammunitie en proviant naar de Dardanellen gezonden, om de schepen, welke veel geleden hebben, te herstellen en van al het noodige te voorzien. Hier worden op nieuw verscheidene schepen in gereedheid gebracht, om die vloot te versterken.

De berigten van het eiland Cardia over de magt en den toestand der opstandelingen aldaar, verwekken veel bekommernis voor de Turksche autoriteiten.

Men heeft van Curdistan nadere berigten oyer den inval der Persen in de Turksche provincien, ontvangen. De Turken hadden in den beginne een levendigen weerstand geboden; doch de oudste zoon van den Schach met 12000 man nieuwe troepen aangekomen zynde, werden de Turken verdreven. De Persen hebben de vesting Toprak Kalch veroverd, en bedreigen een den eenen kant Erzerum en aan den anderen Bagdad. Deze laatste stad is daar en boved

met de Cholera Morbus bezocht, welke ziekte uit Indie is overgebracht, en groote verwoestingen aanrigt. De gouverneur van Bagdad heeft versterking verzocht. De oorlog met Perzie is aldus verklaard: de Porte heeft alle goederen der Persische kooplieden alhier, in beslag doen nemen, en alle Persische onderdanen doen arresteren.

De berigten uit Syrie zyn ook ongunstig, de bewoner zyn in opstand en het geheele land is aan de verwoestingen der Drusen blootgesteld. In Thessalie en Albanie wordt by voortdurend hevige gevechten; in de omstreken van Vonitza hebben bloedige gevechten plaats gehad. Arté wordt door de Grieken hevige bestookt; op den 22sten September had Ismaël Pacha met 3000 man een uitval gedaan; doch was terug geslagen.

Warschau, 20sten Nov.—Volgens de berigten uit Kowno, blyft aldaar de passage der Russische troepen, van allerlei wapenen, naar de zuidelyke provincien des ryks, voortduren.—Men verzekert dat een groot gedeelte der Poolse armee, mobiel zal verklaard worden, ten einde, daarvan een observatie korps aan den kant der Turksche grenzen te formeren, ingeval den oorlog aan Turkyen verklaard wordt.

Livorno, 20sten Nov.—Het eiland Cyprus is voor het grootste gedeelte door de bloeddrachtige Turken uitgemoord. Vele Grieksche familien hebben haar leven met eene spoedige vlugt gered. Eenige van dezelve zyn in Europa, andere op de kusten van Egypte aangekomen; in laatstgemeld ryk zyn zy zeer wel ontvangen; de onderkoning, wiens gedrag zeer tegenstrydig schynt te wezen, heeft hun zelfs landstreken ter bewoning doen aanwyzn. Van Larnika zyn te Marseille op twee vaartaigen, 25 huisgezinnen, gedeeltelyk Grieken, gedeeltelyk Franken, aangekomen. Alhier en te Trieste bevinden zich ook vele uit Cyprus gevlugte Grieken.—Alle bevestigingen eenstemmig de verdelging der Christenen op dat eiland, hetwelk thans alleen door 50,000 Turken bewoond wordt.

Wenen, 29sten Nov.—Uit Semlin wordt gemeld dat de Pacha van Belgrado, de fortification van die stad doet verbeteren en in staat van verdediging stellen. De Turksche bevelhebbers van andere sterkten aan den Donau, volgen dit voorbeeld. Te Orsoons, Schabatz, Semendria, Widdin, Rustschuk, Silistria, Ibrail en Varna, worden de wallen van geschut voorzien, de grachten uitgegraven en alle maatregelen ter verdediging genomen. Alle de Pachas en de Agas van Bulgarie, Romelië, Servie, Bosnie en Albanie, hebben firmans uit Konstantinopel ontvangen, waarby hun bevolen wordt hunne kontingenten geheel voltallig te maken en gereed te houden om te velde te trekken. Verscheiden Cupidgi Bachi van het Sereil en eenige byzondere agenten van den groot visier, zyn vertrokken om alle deze oorlogstoebereidselen te verhaasten. By hunne terugkomst moeten zy aan den Divan verslag doen van de magt, over dewelke dezelve in elke provincie kan beschikken, en van den geest, welke de inwoners bezielt. De geheele Turksche bevolking is daarenboven disponibel verklaard; alle moeten op het eerste bevel gereed zyn te marcheren; doch zullen eerst soldy ontvangen wanneer zy onder hunne vanden geschaard zullen wezen.—Alle directe gemeenschap tusschen den Divan en het kabinet van Petersburg, is geheel afgebroken. Men weet thans stellig dat de keizer van Rusland geweigerd heeft een nieuwen gevolmagtigden naar Pera te zenden, alvorens het Turksche gouvernement de voorwaarden, by het ultimatum voorgeschreven, zal hebben aangenomen.

Den 2den Dec.—Men verneemt uit Hermanstadt, dat de Turksche vloepen in Walachye, op een valsch gerucht van de nadering der Russen; in de grootste wanorder achter uit zyn getrokken. In Bulgarie hebben de Turken kortlings 6 Grieksche bisschoppen, waaronder den bekenden bisschop van Philippolis, vermoord. De Turken zyn by Cassandra op nieuw geslagen; en de Grieken trekken op Salonika, alwaar de grootste wanorder heerschte; aan den zee kant werd die stad reeds door 20 Grieksche schepen geblokkeerd. De Grieken hebben zich meester van Parga gemaakt. De Beys van Croja en Dorazzo, havens in Albanie, hebben den stand-aard des opstands tegen de Turken opgegeven. De citadel van Patras wordt slechts door een klein garnizoen bezet; de Turksche Albanesen, die het grootste gedeelte van het garnizoen maakten, hebben Patras verlaten en zich naar Mezilonghi ingescheept. Jusuf Pacha heeft hierop met vele zyner troepen de stad verlaten en is naar Lepante getrokken, de stad van de Grieken overlatende.

Den 15den February 1822.
ADVERTISEMENT.

DE ondergeteekende weder versche en goede Medicamenten uit het Moederland en Noord Amerika ontvangen hebbende, geeft hier van kennis, en recommandeert zich verders in de gunst der respectabele Inwoners dezes Eilands. Wyders is by hem te bekoomen:
Gedroogde Pruimen.
Kandy Zuiker.
Jopen Bier, in halver en kwart vleschjes.
B—Rum.
Beste Witte Wyn Azyn.
Goede Zwarte Inkt.
Corenten.
Peperment Koekjes.
Opodeldoc uit Engeland.
Maag Elixter.
Zuig Glazen.
Guitaren en Viool Snaren, &c. &c. &c.
C. A. ZEPPEFELDT.

Den 15den February 1822.

DE Behuude en Onbehuude, alle Meerderjarige Kinderen van wylen de Heeren Isaac van Abm. De Marchena, en Ester Penso, echtelieden alhier, onlangs overleeden, als erfgenamen deszelfs boedels, roepen dy deze op, alle en een iegelyk welke aan voorzeide boedel iets verschuldigd zyn, of van dezelve te pretenderen hebben, om daar van betaling te doen, of opgave hunner vordering, om zoo mogelyk eene spoedige afdoening des boedels te erlangen, ten hunnen huize in de Breede Straat, No. 111, en by de Heeren Abraham en Moses De Marchena, twee der boven genoemde erfgenamen, de welken verders in derzelven bovengemeelde qualiteiten te koop presenteeien, de volgende huizen in Willemstad,

Een Huis in de Breede Straat, No. 111,	
Een dito „ Heere Straat, „	33
Een dito „ Wind Straat, „	188
Een dito „ dito „	167
Een halve dito „	166

Waarvan de ander helft aan den Heer Jacob Lopes Penha toebehoort, also eenige Ladien zche Slaven, Meubelen, en Huisgeraaden; die daer in gading hebben, kunnen by dezelve deswegen nader onderigt bekoomen, zynde de voorzeide Huizen dagelyks voor ieder te bezien; tevens wordt by deze geadverteerd dat in geval er regtmattige pretentien mogen zyn wegens eenige zedert lang verloopene jaren verpanden goederten, gemaakt Goud en Zilverwerk, nog tydlyk en deugdelyk daar van melding en juiste opgaven te doen; zullende by gebreke van dien alle de oude panden als nu aan den boedel toebehoorende, binnen een maand na dato dezes op Publieke Vendu worden verkogt.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste INGEKLAARD—FEBRUARY.

- 9. golet Superior, Sienne, Porto Rico
- 11. bark Nyverheid, Manuel, Bonaire
- Maria, Van Layk, Spaansche kust
- Earl of Chatam, Munro, dito
- golet San Juan, Friginal, dito
- 12. bark Industrie, Nikolaas, Bonaire
- golet Louise, Peterson, Porto Rico
- 13. golet Carolina, De H. seth, dito
- bark Henriette, Tromp, Aruba
- brik Flora, Meincke, Hamburg
- bark Fanny, Siragusa, Porto Rico

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

- 9. golet Leander, Foy, Road Eiland
- bark Merkuur, Walter, St. Thomas
- brik Abeona, Folger, New York
- golet Drie Zusters, Peron, Spaansche kust
- 11. brik Champion, Morse, New York
- golet Alligator, Allen, Zee
- Morning Star, Luydens, Aruba
- La Liberal, Chica, Malabe, P. Cabello, St. Thomas
- Regulus, Maria, St. Thomas
- Maria, Botje, Spaansche kust
- 12. — Dorothea, Debrot, dito
- brik Charlotte, Sando, St. Domingo
- 13. golet Twee Vrienden, Thyson, Aruba
- 14. bark Leonara, Nequertar, Spaansche kust
- brik Rebecos, Ann, Bicker, St. Domingo
- golet Carravan, Langdon, New York
- 15. bark Polly, Boardman, New Orleans
- Jonge Vr. Fanny, Siragusa, Sp. kust

Z. M. brik de Zwalwe, kapitein De Jong, zeilde gisteren morgen naar St. Eustatius.

De Hamburger brik Flora, ontdekte terwyl zy afzakte naar dit eiland op den 10den dezer, een groot vaartuig aan wal op de zuid zyde van het eiland Orchilla, hetzelfde helde over aan de lyboord zyde, en had alle masten verloren, de boegspried evenwel was nog staande. Kapitein Meincke veronderstelde dat het een oorlogs vaartuig was. Hetzelve scheen evenwel slechts eenen kusten tyd aan wal geweest te zyn. Den zelfden dag ontdekte by een ander vaartuig aan wal op Groot Avoes, met geel geverfde zyden; alle masten waren verloren; hetzelfde had waarschijnlijk een geruimen tyd aan wal gezeten.

Eene nadere verandering in de regering van het oosterlyke gedeelte van St. Domingo.

Door een aankomst uit de stad van St. Domingo, hebben wy een afschrift ontvangen, van het volgende belangryke dokument, behelzende de inlyving van het oosterlyke gedeelte van St. Domingo, met de Republiek van Hayti. Wy vernemen dat de verandering van vlag op den 17den II. geschied is, onder het lossen van 21 stukken geschuts. Volgens de laatste berigten hadden de Haytiaansche troepen nog geen bezit der stad genomen, maar zy zyn tot dat einde opgetrokken, en hunne aankomst wordt dagelyks verwacht.

UITTREKSELS EENS BRIEF VAN PRESIDENT BOYER, AAN DEN GENERAAL VAN ST. DOMINGO.

Vryheid. Gelykheid.

DE REPUBLIEK VAN HAYTI.

Getrouwe Inwoners van St. Domingo en beminde Landslieden!

Verberg my niet de lasteringen welke de misnoegden my toebereiden, reeds hebben zy begonnen om tegen myn gedrag uitteveraren, uit hoofde der gevolgen van onze staatkundige omwenteling voorgevallen op den 1sten der laatste maand December geschied met de goede order welke my allen ondervonden hebben. ik verantwoord my dat de bewegingen voor de onafhankelykheid begonnen zyn den 8sten November te Lajaron en Beler en Monte Christi, en dat de hoofdstad niets anders deed dan om voortkomen met de opregte denkbeelden de nieuwe verschrikkelyk gebeurtenissen, welke in deze plaatsen voorvielen, en die in korten tyd uitgebreider zouden geworden zyn, om tot ons doortedringen, en die misschien meer noodlottige stoffen in hunne doortogt verzameld zouden hebben, ik verantwoord, my eindelyk met de officieele nota met de welke zyne excellentie de president van den onafhankelyken staat van Hayti, de mynen van den 19den December en den 5den van deze maand beantwoord heeft, niets is verborgen, om dat er tyd genoeg verloop is, dat gy zoudt leeren kennen de oprechtheid van myne grondbeginselen, en van myne openbare ambtsbekleeding. Lees dit stuk met overdenking dat het belang moet opwekken van uwe toekomstige welzyn, en veroordeel my daarna.

Vryheid—Gelykheid—Republiek van Hayti—Juan Pedro Boyer, President van Hayti; aan den mede Burger Jose Nuñez de Cáceres, politiek opperhoofd van St. Domingo.

MEDE BURGER!—Gisteren ontving ik uwe geëerden, van den 5den dezer, gezamenlyk met het dokument welke dezelve vergezeld.— Daar het welzyn van myn land myne eerste zorgen uitmaakt zal ik vryelyk met U intreden, in de ontwikkelingen welke de tegenwoordige toestand van het oosterlyke gedeelte van Hayti vereischt. Indien de waarheid, die my beestert, beminnyk zy, aan den genen, dewelken aan het hoofd der zaken te St. Domingo zyn; en indien het doelwit hunner zorgen geen ander is, dan de geheele herstelling van het gedeelte van het eiland, dat voor eenen langen tyd, onder de vernedering en ellende zucht, zal deze herstelling ten genoegen van al en die waarlyk in deze gebeurtenis belang stellen even speedig als in den minne, bewerkstelligd worden.

Zedert het afkondigen der onafhankelykheid, hebben wy nimmer een denkbeeld gevormd om het eiland te verdeelen; deszelfs geheele uitgestrektheid, beoattende de aangrenzende eilanden, maakt het grondgebied der Republiek niet, als by art. 40 kap. 2. van onze constitutie gemeld, en dat zoo bekend is by de geheele wereld.

De Republiek is één en onverdeelbaar, (art. 41.) Zoo dat gy hier uit bemerken kunt, dat het gene, het welk de waarborg van onze onafhankelykheid daarstelt, my verplichtingen op legt, en het staat niet in myne magt, van dezelve afte wyken, zonder my zelve schuldig te maken, niet alleen aan het tegenwoordige geslacht maar tot aan de latere nakomelingen.

Thans is het de tyd om te vragen, waarom het oosterlyke gedeelte, niet met de Republiek is vereenigd geworden, zedert de afkondiging der constitutie? Om dat de nieuwe instellingen, niet tot derzelve hoogte van volmaking konden bereiken, zonder eerst door eene reeks van ongelukken en ellenden door te gaan, welke dik wyls de vernietiging der onderneming met zich mede slepen, en wanneer het anders uitvalt, vereischt het bovenal vele ondervinding, de vrucht des tyds, om ons bystand te verlenen, ten einde tot het bedoelde oogmerk te geraken. Dit is hetgene in de Republiek gebeurd is. De geschiedenis derzelve is voor de laatste achttien jaren aan allen bekend, daarom is het onnodig hier over verder uittebreiden.

De door onze regering gelede rampen, waren de oorzaak welke ons verbinderd hebben, eerder aan de vereeniging van het geheele grondgebied te denken, aangezien, schoon onze naburen van het oosterlyke gedeelte onder het juk van voorbodeel en verdraking zachtten, bevonden zy zich met dit alles in eenen staat van rust; en het zoude toen eene daad van onmenscheid geweest zyn, om hen aan de onheilen van een burger oorlog blootstellen, wanneer het niet mogelyk was om de begeertens van allen tot een en hetzelfde middelpunt te bepalen. Het waren dezelve edelmoedige gevoelens welke mynen voorgangen belet hadden, om hen de middelen te verschaffen om het juk der oude hoofdstad afte schudden, gelyk hy geld, wapens, en krygsbehoeften, aan Don Juan Sanchez de Ramires, bezorgd had toen zyne mede burgers algemeenlyk besloten hadden, alle den genen uit te dryven, welke 'slands bezitting by traktaat verkregen hebben; en ik verklaar dat ik met dezelve gevoelens doordrongen zynde, zy die gene waren welke my gevoerd hebben, om volstandiglyk myne bescherming aan geene verschillende partijen te verlenen, dewelken blyken gegeven hebben om te ondernemen vreemde domeinen om te keeren.

Een vyand van waarder en bloedvergieten zynde, heb ik my voorgenomen nimmer partydigen bystand aan de bewoners van het oosten te verlenen, overtuigd zynde dat het tydstip niet ver was, wanneer ik eenen opstand zoude kunnen bewerkstelligen gelyktydig moreel, door den ongelukkigen toestand waarin zy geplaatst waren te veranderen, zoo dat myne landgenoten van het oosten onder de bescherming der republiek, zonder bloedvergieting of geweld konden gebragt worden. De vrede van het

noorden heeft dit tydstip voorspeld. Ik heb afgezanten van wegens Santiago, van wegens San Juan en tevens van St. Domingo ontvangen, welke my van hunnen wil verzekerden, om van de voordeelen onzer inrigtinden te genieten om hen aan geene onvermydelyke rampen bloot te stellen, welke door eene verandering van staat door middelen van wapens moest veroorzaken, ik beveel hen andermaal alle geduld aan, en besloot ten laatsten my tot het volk te wenden, en den brigadier generaal Pasqual Real myne voornemens bekend te maken, en alles wat voorzigtigheid en menschheid ons voorschynen. Met dat oogmerk deed ik eene afzending waarover kolonel Fremont het opper bevel voerde, die op zynen aankomst te Santo Domingo, de verandering welke op primo December II. voorviel, aantrof.

Naauwelyk had men van de afkondiging der onafhankelykheid te Santo Domingo vernomen, of er werd my dezelve door de burgers van daar zelve gebragt, betuigende, dat zoo zy eenige vreugde by die verandering betoond hadden, zulks alleen geschied was, wyl zy dachten dat volgens de constitutie, de onverdeelbaarheid der regering van Hayti de wezenlyke voorwaarde van derzelve besluit was.

Ik hield niet op hen de bezadigheid aan te pryzen, en zal naar den komst van myne afgezanten afwachten om een besluit te nemen.

By den aankomst van kolonel Fremont, ontving ik uwe geëerde van den 19den December. Met genoegen zag ik, dat er by die gebeurtenis van den 1sten van diezelfde maand geen bloed gestort werd, en was van achting doordrongen, voor den genen, die het vergieten van het zelve verhinderd hebben; maar ik beweende de dwaling welke veroorzaakt is door de gelyke ordening van eene regering die afgescheiden is van die welke reeds door de grondwet van den staat daargesteld was, en welke verklaarde onder de Republiek van Columbia te moeten behooren. Stieeds toegevend zynde, en gewoon zynde de menschen, naar de zuiverheid myner grondbeginselen te oordeelen, dacht ik dat de genen welke over de verandering van den 1sten beschikt hebben, zich konden vergist hebben, in de keus der middelen, en mogelyk door aan my onbekende oorzaken konden geleid worden, en besloot dat indien het zoo ware dat zy weldra van hunne dwaling zouden terug keren, wyl het onmisleide volk noodzakelyk gehoor zoude verleenen. De genen die zich verklaard hebben, om de haytiaansche vlag te hyschen, hebben zich van hunnen pligt gekweten, zy hebben hunne ware belangen gekend, en hebben zich van alle ontrustende toevallen behoedt.

Medeburger!—Gy hebt te veel doorzigt, om de eerste verrukking van het volk, by het zien verdwynen der Spaansche vlag, te verwarren, met de gevoelens van deszelfs wil, op beden bekend gemaakt, namentlyk om onder dezelve wetten gelyk de andere Haytiansen te leven.

Hierin kan geene mislyding plaats hebben twee afgezonderde staten, kunnen niet onafhankelyk zyn, noch zich hierin onderhouden op het eiland waar wy geboren zyn; schoon de constitutie van Hayti, de vraag van deszelfs onverdeelbaarheid bepaald had, zoude de reden en het behoud van allen deszelfs inwooners zulks volstrekt vereischt hebben: genoeg zy het, dat gy belang stelt in de voorspoed van dit eiland, om hier van de waarheid te belyden; want om volkomen onafhankelyk te zyn, is het nodig, om in deszelfs boezem, de middelen ten verdediging van deszelfs onafhankelykheid te bezitten. Ik durf zeggen, dat het de republiek, en zoo vele onheilen deze middelen verkregen heeft, en kan in hetzelfde de noodzakelyke hoofdstoffen vinden ter behouding van deszelfs vryheid en onafhankelykheid.

Volgens myne verplichtingen, moet ik alle de burgers der republiek onderhouden. De bewoners van Lajaron, Monte Christi, Santiago, Puerto de Plata, las Caobas, las Matas, San Juan, Neyba, Azua, la Vega, &c. &c. hebben myne bevelen ontvangen, en gehoorzamen dezelve. Ik ga het gantsche gedeelte van het oosten met eene behooryke magt bezoeken, gezintz gelyk een overwinnaar (God verhoede, dat myner dit titel in de gedachten kome) maar gelyk een bevrediger van alle de belangen, in overeenstemming met alle de wetten des staats.

Ik hoop nergens, anders dan broeders, vrienden, kinders te vinden en te omhelzen. Er is niets instaat om my hiervan aftehouden, ieder kan voor hunne perzoonlyke en eigendommelyke veiligheid onbekommerd zyn. Uangaande, medeburger, die ik geloof slechts bezielt te zyn, gelyk gy my betuigde, met de belangen van uw vaderland, open uw hart voor de vreugde, voor het vertrouwen, want de onafhankelykheid van Hayti zal door de eenheid des hertens van allen onverdeelbaar zyn. Ik verzeker U van myne achting, en ik hoop dat uw antwoord overeenkomstig myne begeerte zal zyn, als mede van het geluk van den grond die ons heeft zien geboren worden; en dat by den ontvangst dezer de vlag te Santo Domingo zal gebechen worden, welke, die der vereenigde republiek is.

Ik de eer, anz. BOYER.

Depeche van den generaal en chef van het bestrydings leger van Peru, aan Z. Exc. den opper directeur der republiek.

“Excellentie!—Den 10den dezer heeft het leger, dat ik de eer heb te kommandeeren, bezit der hoofdstad genomen. De inwoners hebben, maar evenredigheid der onderdrukking, welke zy geleden hebben, op eene ondubbelyke zinnige wyze, getoond, dat zy tot de klasse van vrye menschen behooren. De papieren, die ik de eer heb, hier nevens te zenden, zullen aan uwe

excellentie de byzonderheden van de plaats gehad hebbende gebeurtenissen doen kennen.

"De vyand vervolgd zyne vlugt in het gebergte, door myne kavalerie en door verschillende detachementen, die hem op de hiele zittingen, vervolgd wordende. De desertie uit zyne gelederen is, in weerwil zyner genomene maatregelen, om zulke te beletten, ontzaggelyk geweest.

"Het leger, dat ik kommandeer, toont zich het vertrouwen waardig, dat uwe excellentie in hetzelfde gesteld heeft, en de opofferingen van Chili zyn, voor de vryheid, welke dezelve aan hunne broeders van Peru verschaft heeft, niet nutteloos geweest.

"Het fort van Callao, waarin een garnizoen van 800 man gebleven is, wordt te land en ter zee nauw geblokkeerd. Binnen kort verwacht ik dezelfs overgave.

"Dat God uwe excellentie vele jaren behoeft.

"Hoofdkwartier te Lima, den 10den July 1821.

"JOSE DE SAN MARTIN."

Aan zyne excellentie den kapitein generaal Don Bernardo O'Higgins; opper-directeur van den staat van Chili.

De volgende proclamatie is in de officieele Courant van Chili verscheen:

"Aan de Inwoners van Lima!

"Medeburgers.—Wy hebben het doel onzer wenschen bereikt. De vyand is schandelyke voor de dapperen, die ik beveel, en welke te Chacabuco en te Maypo, onsterfelyke bewyzen van dapperheid en vaderlandsliefde gegeven hebben, gevlugt. Wy moeten in alle gevallen, die lasthartigen, welke op hunne vlugt pluanderen, en alle soorten van buitensporigheden bedryven, vervolgen. Een groot aantal der wven hebben my vrywillig verzoekt, om in het bevrydings leger geplaatst te worden. Ik ben doordrongen van uwe gevoelens, en ik zal, door de aanneming uwer diensten, U myne oprechte achtung betuigen. Reeds hebt gy U bevryd, om onder de vahan van uw land dienst te nemen. Een korps burgers zal eene garde d'honneur in de hoofdstad formeren; doch zy, die naar reemdingen, zy, die opregt hun vaderland beminnen, zullen zich haasten, om een werkelyk aandeel in den oorlog te nemen, met alle reden berekende, dat wanneer wy den onderdrukker verdeigd hebben, zy de vergelding hunne vermoeyensissen zullen ontvangen.

"SAN MARTIN."

His Majesty's brig Swallow, captain De Jong, sailed yesterday morning for St. Eustatia.

The Hamburg brig Flora, in running down for this island, discovered, on the 19th instant, a large ship ashore on the south side of the island of Orchilla, heeled over on her larboard side; all masts gone, bowsprit standing. Captain Macke supposed her to be a merchant vessel. She appeared to have been but a short time on shore. The same day discovered another ship on shore on the Great Avea, with yellow painted sides; all masts gone; she had apparently been for a considerable length of time on shore.

From the Caracas Gazette.

TESTIMONY OF GRATITUDE.

The arrival of J. F. Geagan, M. D. of the University of Edinburgh, in this city, has inspired the hearts of many of its inhabitants with the most lively emotions of gratitude and joy, who, as well as many other citizens from various counties of the republic, received from his hands very particular favours in the most afflicting time of the emigration. Some who flying from the death prepared for them on the coasts of Gulph Triste, sought for an asylum in the island of Trinidad, and there found in the beneficent Dr. Geagan that hospitality and consolation that their misfortunes demanded—gratuitous and careful assistance in their sickness, medical advice, medicines, and even aliments: in fine, all that could be expected from a lover of humanity, and a particular friend of the Columbians.

We would not, therefore, fulfill one of our most sacred obligations, if, in the midst of the joy we now feel to see him amongst us, we did not make this sincere demonstration of our gratitude.

The following proclamation appears in the official Gazette of Chili, containing the account of the entry into Lima. It has no date, but was issued apparently before the event, and may be of use in elucidating the previous state of the contest:—

"TO THE INHABITANTS OF LIMA.

"Fellow Countrymen.—We have reached the object of our wishes. The enemy has shamefully fled from the brave men whom I command, and who gave at Chacabuco and Maygo, eternal lessons of the value of patriotism. We must, however, pursue those cowards, who, in their flight, commit pillage, and every sort of violence. A great proportion of you have had the generosity to offer yourselves to me for employment in the liberating army. I am penetrated with your sentiments, and am going to give you proofs of my sincere regard, by agreeing to your wishes. You may already hasten to enlist yourselves under the standards of your country. A body of citizens will compose a garrison of honour in the capital. But those who aspire to glory, those who truly love their country, will fly to take an active part in the war, calculating with safety, that when we exterminate the oppressor, you shall return to reap the reward of your fatigues."

SAN MARTIN.

The evacuation of the city by La Serna, took place on the 4th July. The viceroy was accom-

panied by the whole of the royalist troops, consisting of about 5000 men. Of this number 2000 took the route along the coast to the southward, under the command of La Serna, and the remaining 3000 marched towards the Sierra, under the command of Canterrar. The solemn declaration of independence by the authorities of Lima was made on the 15th, and no interruption to the public tranquillity had occurred.

By intelligence from Bermuda, it appears that the persons imprisoned by governor Lumley had been released, and it was reported that orders for his recall had been brought out by the packet from England. Some of the church-wardens who had been in goal, had sailed for England, in order to obtain redress.

VARIETIES.

Instance of extraordinary Memory.—While the celebrated monsieur de Voltaire resided at Potsdam, as the literary friend and companion of the late king of Prussia, an Englishman was introduced to his majesty, as one that possessed such an extraordinary memory, that he could repeat, word by word, a very long discourse, after having heard it once only. Frederick put him to an immediate proof of this wonderful retention, and the Englishman justified the character that had been given of him. At this instant, Voltaire was to wait upon his majesty, to read to him some verses that he had just finished. The king, who was desirous of enjoying some amusement from this singular circumstance, caused the Englishman to be concealed in a closet adjoining, and desired him to get by heart all that the poet might read. Voltaire entered, and read the verses with great animation. The king heard them with an air of coldness and indifference to which the poet had not been accustomed. "Indeed, my dear Voltaire," exclaimed his majesty, "you have taken it into your head, for some time past, to steal verses from others, and to repeat them to me as your own." Voltaire affirmed, with great earnestness, that the verses were absolutely his, and that he had but finished them that very morning. "This is very extraordinary, indeed," answered the king, "for I have seen an Englishman, who has just shewn these very verses to me as his." He then sent for the Englishman, and said to him, "I beg, Sir, that you will repeat to me the verses you shewed me this morning."—The Englishman, without hesitation and without the omission of a single syllable, repeated the whole of what Voltaire had read.—The poor poet was astonished and enraged, and swore that he must be the devil himself. The king did not fail to enjoy his anger and agitation for some time; but, at last, he confessed the whole trick; and the scene was concluded by his making a handsome present to the Englishman for the pleasure he had afforded him.

The Skeleton of the Wreck.—While Sir Michael Seymour was in the command of the Amethyst frigate, and was cruising in the Bay of Biscay, the wreck of a merchant ship drove past. Her deck was just above water; her lower masts alone standing. Not a soul could be seen on board; but there was a cubhouse on deck, which had the appearance of having been recently patched with old canvass and tarpaulin, as if to afford shelter to some forlorn remnant of the crew. It blew at this time, a strong gale; but Sir Michael, listening only to the dictates of humanity, ordered the ship to be put about, and send off a boat with instructions to board the wreck, and ascertain whether there was any being still surviving, whom the help of his fellow man might save from the grasp of death. The boat rowed towards the drifting mass, and while struggling with the difficulty of getting through a high running sea close alongside, the crews shouting, all the time as loud as they could, an object like in appearance to a bundle of clothes was observed to roll out of the cubhouse, apparently against the lee shrouds of the mast. With the end of a boat hook they managed to get hold of it, and hauled it into the boat, when it proved to be the trunk of a man, bent head and knees together, and so wasted as scarcely to be felt within the ample clothes which had once fitted it in a state of life and strength. The boat's crew hastened back to the Amethyst with this miserable remnant of mortality; and so small was it in bulk that a lad of 14 years of age was able with his own hands to lift it into the ship. When placed on deck it shewed for the first time, to the astonishment of all, signs of remaining life: it tried to move and next moment muttered in a hollow sepulchral tone "there is another man." The instant these words were heard, Sir Michael ordered the boat to shove off again for the wreck. The sea having now become somewhat smoother, they succeeded this time in boarding the wreck; and looking into the cubhouse they found two other human bodies, wasted like the one they saved, to the very bones, but without the least spark of life remaining. They were sitting in a shrank up posture, a hand of one resting on a tin pot, in which there was about a gill of water, and a hand of the other reaching to the deck, as if to regain a bit of salt beef, of the size of a walnut, which had dropped from its nerveless grasp. Unfortunate men! they had starved on their scanty store, till they had not strength remaining to lift the last morsel to their mouths! The boat's crew having completed their last melancholy survey, returned on board, where they found the attention of the ship's company engrossed by their efforts to preserve the generous skeleton, who seemed to have just life to breathe the remembrance

that there was still "another man." his companion in suffering to be saved.

Capt. S. committed him to the special charge of the surgeon, who spared no means which humanity or skill could suggest, to achieve the noble object of creating anew, as it were; a fellow creature whom the most unparalleled famine had stripped of almost every living energy. For three weeks he scarcely ever left his patient, giving him nourishment with his own hand, every five or ten minutes, and at the end of three weeks more, the "skeleton of the wreck" was seen walking on the deck of the Amethyst—and to the surprise of all who recollected that he had been lifted into the ship by a cabin-boy, presented the stately figure of a man nearly 6 feet high.

While lady Cochrane was on board the San Martin, taking leave of her husband previous to her return to England, lord Cochrane discovered that a vessel, laden with specie, was about to leave Callao, and he made instant dispositions to secure it. As it was under the batteries, lord Cochrane attacked them in the night, and his lady remained on deck, cheering the Chilianos, who formed the crew, three of whom fell by her side. One of the gunners showing symptoms of fear, lady Cochrane wrested the match from his hand, desired him to be gone, and fired the gun! Her ladyship's object in coming to England without her lord, was the education of her two sons.

A man in the neighbourhood of Carnarvon some time ago had his nose bitten off in an affray. His opponent was brought to justice for his brutal offence, and sentenced to 12 months imprisonment: but, what is very curious, the complainant appeared in court with a handsome new nose, made out of the integuments of the forehead; this operation was performed by a surgeon of Carnarvon.

A physician having sent his clock to be mended, it was imperfectly finished; upon which he observed to the clockmaker, that if he was to make such errors in his practice it would be the loss of all his patients. The man dryly replied, the sun, sir, discovers all my faults; the earth hides your's.

Gaming unites all the vices of avarice, besides loss of time—loss of health—loss of fortune—loss of friends—loss of temper—ruin of family, and often loss of life itself. FRANKLIN.

Method of Saving Lives in cases of Shipwreck or Fire.

A Mr. John Murray has found that the common musket may be employed in propelling an arrow and line to the shore from the ship; or vice versa. The arrow made of hickory or ash, and loosely fitting the calibre of the musket is discharged with gunpowder, the charge being less than the usual quantity. These arrows are three or four inches longer than the barrel of the musket, and are shod with iron at the point, having an eye, through which the line is threaded. The lower end enters a socket, which must be in complete contact with the wadding of the piece. The line never snaps, and the average distance to which the arrow and a log-line can be projected may be estimated at 230 feet, in one case an iron rod was carried 333 feet. The arrow may also be projected over buildings on fire, and carry a line, attached to a rope ladder, which could be drawn over the roof to the other side, and instantaneously afford a fire escape.

Singular dissection of the Old and New Testaments.

	In the Old.	In the New.	Total.
Books,	39	27	66
Chapters,	929	260	1,189
Verses,	23,214	7,959	31,173
Words,	492,493	181,253	778,692
Letters,	2,728,100	838,380	3,566,400

The Apocrypha has 183 chapters, 681 verses, and 125,185 words. The middle chapter and the least in the Bible, is the 117th Psalm. The middle line is the 2d Book of Chronicles, 4th chapter and 16th verse.—The word and occurs in the Old Testament 35,535 times. The same word in the New Testament, 10,684 times. The word Jehovah occurs 6,855 times. Old Testament, the middle book is Proverbs—the middle chapter is 20th Job—middle verse is 2d Book of Chronicles, 20th chapter and 13th verse. The least verse is the 1st Book of Chronicles, 1st chapter and 1st verse. New Testament, the middle of Thessalonians the 2d. The middle chapter is between the 13th and 14th of the Romans. The middle verse is 17th of the 17th chapter of the Acts. The least verse is the 35th of the 11th chapter of the Gospel by St. John. The 21st verse of the 7th chapter of Ezra, has all the letters of the Alphabet in it. The 19th chapter of the 2d Book of Kings and the 37th chapter of Isaiah are alike. The Book of Esther has 10 chapters, but neither the words Lord or God in it. The word Lord is found 6062 times in the Old Testament. The word God 2725 times. The word Jesus occurs 625 times in the New Testament. The name Christ 555. The word Selah is met with 74 times in the Bible. Eternity but once. The double assertion of Verily Verily, 25 times in John's Gospel, and no where else. There are 314 Interrogations in Job. The phrase And God said, occurs 10 times in the 1st chapter of Genesis. The name Jesus and Christ are neither of them in the 3d Epistle of John. The word Foreordained is mentioned but once in the Bible, the 2d Peter 1st chapter and 10th verse.

FROM LATE LONDON JOURNALS.

FRENCH PAPERS.

EXTRACT OF A PRIVATE LETTER.

Vienna, Nov. 10.—The following extract includes the most material points and reflections contained in the Russian note, and may be useful in forming an opinion of the spirit by which it is characterised. The journey of the chancellor, Metternich, took place so unexpectedly, that no preparation was made, and the public was not informed of it till after his departure.

“It cannot escape the sagacity of the cabinet of — (says the circular) that the Russian cabinet was never in a more favourable situation than at present, for obtaining, by means of a war with the Ottoman Porte, the conditions proposed to the Divan by the Russian ambassador—conditions equally dictated by the interests of the Greek church as by public opinion, which in all Christian countries, and particularly in Russia, is strongly expressed in favour of the Greek nation, so tyrannized over and oppressed by the Turks. The emperor of all the Russias, having nothing so much at heart as the pacification of Europe, is disposed to make the greatest sacrifices for the preservation of peace, and his majesty is ready to renounce every idea of war, if the European cabinets should, in their wisdom, find a means of obtaining from the Ottoman Porte guarantees capable of protecting the Christians of Turkey from the renewal of the revolting scenes of which they have been the victims. Such being the dispositions of his imperial majesty, the courts of Europe are requested to consider immediately of the means proper for obtaining the desired object, and thus to relieve him from obtaining by force of arms those conditions which the honour of his crown, the maintenance of treaties, and the protection which he owes to religion and humanity, render it his duty to require from the Porte.”

The task which prince Metternich proposed to fulfil at Hanover, was principally to concert with the minister of Great Britain the measures and steps to be taken in order to satisfy the court of St. Petersburg, that it might be deprived of all pretext for an eventual rupture with the Porte. M. de Metternich, we learn, has completely succeeded in this mission. In the first conference which he had with the marquis of Londonderry at Hanover, there was an evident conformity of views and ideas between the two ministers in the manner of considering the political state of Europe, and the complicated situation of the Ottoman empire. Every thing proposed by the court of Vienna for the pacification of Europe has received the full assent of the court of London, and the two cabinets will henceforward act in concert with a view to maintain the peace of Europe. The Plenipotentiaries of Austria and Great Britain have in consequence received from their respective cabinets uniform instructions, concerted at a private conference between the ministers of these two powers at Hanover. M. de Lutzow and Lord Strangford will have to present without delay to the Reis Effendi a note, in which the courts of Austria and Great Britain promise their good offices, in order to induce Russia to abstain from all hostile dispositions against Turkey; but at the same time, the Porte is required to act with moderation and a prudent circumspection in all its ulterior measures and proceedings. The note expresses a confident expectation that the Porte, animated with a sincere desire to maintain peace with the powers of Christendom, will renounce all measures of persecution against Christian subjects, and will endeavour to restore internal peace in several of the European provinces, by the promulgation of a general amnesty. The Porte shall engage, besides, religiously to maintain the existing treaties with Russia. Austria and England will, on their parts, pursue those steps which have already been taken to prevent their subjects from affording any assistance to the insurgents of Turkey. Baron Lebzelter, the Austrian ambassador at St. Petersburg, has received an authentic copy of the note to be presented to the Divan, by a courier extraordinary dispatched from Hanover by M. de Metternich, and he will not fail to communicate it officially to count Nesselrode. Thus peace will be maintained, at least till next spring, for the winter will be spent in doubts and negotiations. As to the ultimate preservation of peace, all will depend on the issue of negotiations and ulterior events, which no human wisdom can foresee.—In the despotic empire of the Turks there is no constancy but in custom, and no body can tell to-day what will happen to-morrow.

Anxious to assume an imposing posture of defence with regard to Russia, in order to put an end to all inclination on the part of that power for making an attack, the Porte, it is said, has adopted measures in conformity with the advice of England. Numerous corps are being assembled in different quarters of the empire. The number of the Asiatic troops which have passed the Bosphorus and arrived in Europe is estimated at 60,000 men; but this assemblage of troops occasioned enormous expense, and it will at length be found impossible to maintain them without increasing the taxes. The treasury is as yet filled with the money arising from the confiscations of the property of wealthy Greeks; but great embarrassments will of necessity arise, the revenues of the Porte in the favoured provinces being reduced almost to nothing, and trade in a most declining condition.

There is reason to apprehend the greatest disorders in European Turkey, on the part of the Asiatic troops, if the government should be unable to pay them; and if one of those revolun-

tions so frequent under despotic governments were to take place, it might lead to complete anarchy, and every Pacha might set up for himself. These considerations render uncertain all speculations to the maintenance of peace, as the subsisting treaties between the Christian powers and the present government of the Ottoman empire would expire if the latter were overthrown.

IRELAND.

DUBLIN NOV. 21.

INHUMAN OUTRAGE.

From the Kilkenny Moderator.

It is this day our painful duty to narrate one of the most horribly atrocious outrages which has ever disgraced this, or perhaps, any other country. We for some time, wished to doubt the rumours which were in circulation yesterday morning, but we have been compelled to rely upon their authenticity, by the concurring testimony of various highly respectable authorities. The facts are as follow:—A respectable farmer, named Edmund Shea, who resided within two miles of Nine-mile house, in the county of Tipperary, and near the borders of this county, felt himself obliged, in consequence of the under tenants and cotters on his farm having refused either to pay their rent in money or to labour for him in its discharge—to dispossess them and to bring labourers to dig his potatoes from a neighbouring village. On the night of Monday last, his house and out-offices were surrounded by an armed banditti, who set fire to both, at one and the same moment. In the former were Shea, his wife, seven children, and three female servants; in the latter, five labourers slept. Such of these unfortunate victims of brutal ferocity as attempted to escape from the flames, were fired at by these miscreants, and driven back into the blazing tenements. In short (for who can bear to dwell on an account so revolting to every feeling of humanity) the whole of the seventeen inmates of this family were hurried into eternity! Comment upon guilt so truly diabolical we deem superfluous; but we will feel it our duty to communicate such additional particulars as may reach us from authentic sources, in our next publication.

[THE PRECEDING ACCOUNT CONFIRMED.]

From the Clonmel Herald.

We can scarcely recollect an incident of more horrible atrocity since the burning of Scullabogue in the last Irish Rebellion, than that which occurred on Monday night, at or near the “The Seven Acres,” a farm so called, between Thorny Bridge and Clonkeen, at the foot of Shevenaman, in this county. The place was the residence of a better kind of farmer named Shea, who had recently put out some under-tenants at will, as they are called; who hold without leave, by civil bill process, and had possessed himself of their lands. For this he was served with a notice, that unless he restored the old occupants, he should suffer for it; and being determined to preserve his property, and to resist the attack with which he was menaced, he provided himself with fire-arms in sufficient number, for a good defence, and got into his house two or three neighbours, of resolute character, for his assistance. These precautions, it seems, were fatally rendered useless, for, at a late hour on Monday night, he and his numerous family, consisting in all of eighteen, men, women and children, found the dwelling house in flames around them. Shea, the owner, appears to have been the first to burst out on his assailants, but was instantly shot, and thrown back into the flames; another making a similar attempt shared the same fate; and, before the murderers departed, every soul in the house was burned to death. This is the pith and marrow, as far as we can learn it from an eye witness of the ruins, who has taken out Mr. Thomson, the coroner, to hold an inquest on the bodies. The conflagration, which continued until a late hour on Tuesday morning, was seen at a great distance; and one gentleman, asking a countryman, whom he met on the road, two or three miles from the place, what could occasion such a fire, was answered with perfect sang froid, “Nothing, I suppose, but satisfaction they are taking, for the poor people that were turned out of their houses t’other day.” We acknowledge, without shame, that in the moment of this diabolical excess of savage ferocity being reported to us, we do not see what help language can afford, not to aggravate, but to paint the horror of such a sanguinary glut upon a number so large, and of whom so many, even in the eyes of these savages, must have been entirely free of any possible participation in Shea’s assertion of his property—five or six are represented to us as children of the tenderest years! three, or as some say, four, were friends joining him for his protection—all the rest were servants—and all—all mingled in the indiscriminate slaughter, of the most hellish character, because the owner of the land thought himself entitled to use the property that he paid for, and refused submission to the legislation of midnight assassins!!!

Every one has a peculiar address. The address of the young men consists in deceiving the women; the address of old men in being deceived by them. With a courtly address is the art of convenient submission. With a woman dissimulation; with a coquette, being now complying, now repulsive. With a man of intrigue, it is cunning, and with the ambitious man, policy. The address of a parasite, is shown in accidentally dropping in at the hour of dinner; and the address of most debtors is to conceal their address from their creditors.

Den 19den January 1822.

NAAR AMSTERDAM,
DE NEDERLANDSCHE BRIK

EENDRAGT,

Kapt. I. T. VISSER,

Zal in het begin van Maart aanstaande vertrekken, voor vracht of passagie vervoegen men zich ten Kantoore van BING & JUTTING,

January 19, 1822.

FOR AMSTERDAM.

To sail in the beginning of March next,
THE DUTCH BRIG

EENDRAGT,

I. T. VISSER, Master.

For freight or passage apply to
BING & JUTTING.

Fiscaal's Kantoore, den 15den February 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad beoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen.

Op pæne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 8sten Februaary 1822.

ADVERTENTIE.

DE ondergeteekenden in kwaliteit, als speciale gemagtigden van de Heeren Elias en Josuah van Isaac Judah Leon, zullen op Maandag den 18den dezer ter Weeskamer alhier by Publieke opveylinge verkopen, het Huis No. 189, Wyk, 3, geleege in Willem Stad. Aangaande Conditie, kunnen men zich ter Weeskamer adresseren. G. DUYCKINCK.
G. VOS, J. z.

Hoofd Ontvangers Kantoore, 1sten Feb 1822.

OPROEPING.

DE ondergeteekende verzoekt de houders van Gouvernements Obligatien, om zich hoer eerder zoo liever, met dezelve te vervoegen op het Hoofd Ontvangers Kantoore, ten einde de Interesten welke sedert den 1sten Augustus 1821, tot ultimo January 1822, daarop verloopen zyn, te ontvangen.

De Hoofd Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Te Koop op het Drukkerij Kantoore;

het
REGLEMENT

VAN
ORGANISATIE, ADMINISTRATIE
EN
DISCIPLINE

VOOR DE

SCHUTTERIJ

OP HET EILAND CURACAO.

Febrero 8 de 1822.

EN el Almacén de Don A. W. HELLMUNDT se hallan de Venta los PURGANTES y EMETICO-PURGANTES de Mr. Le Roy. Como estas Medicinas se han recibido del depósito, que por cuenta del mismo autor existe en San Pedro de Martinica, se puede asegurar y responder de su legitimidad.

DON DIEGO FERMIN DE ALEGRIA, Intendente Superintendente General Subdelegado de Hacienda Publica de estas Provincias.

La escasez de habitaciones que con motivo de haberse derribado los edificios del pueblo exterior, se advierte en esta plaza, y el deseo que se nota en muchos vecinos de fabricar en lo interior, han movido á la Superintendencia á deshacerse de la propiedad que corresponde á la Hacienda Publica en los solares inmediatos al muelle comprendida la Gran Plaza contigua al Almacén de Viveres. Las personas que quieran comprar estos terrenos acudirán á contratarlos en las casas de mi morada, en la inteligencia de que se verificaran ya sea en Numerario ó ya en Viveres ó Generos. Baxo las mismas circunstancias se procederá á la venta de la casa que sirve de oficinas de Hacienda Nacional, cita en la calle de Contaduria. Puerto Cabello 28 de Enero de 1822.

DIEGO DE ALEGRIA.

DON DIEGO FERMIN DE ALEGRIA, Intendente Superintendente General Subdelegado de Hacienda Publica de estas Provincias.

Habiendose declarado no á proposito para Buque de Guerra, la Corbeta BAYLEN, surta en este Puerto, por el presente concedo á quien quiera comprarla, ya sea en Numerario ó en cambio de Viveres y Efectos. La persona que quiera contratarla se presentará en esta Superintendencia para arreglar las condiciones de su pago. Puerto Cabello 28 de Enero de 1822.

DIEGO DE ALEGRIA.

Blanks for Sale
At the Printing-Office.
Bills of Exchange, in Dutch, English and Spanish.
Bills of Lading, in Dutch, English, Spanish and French.
Prices Current in Dutch and English.